

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

OBVESTILO KOMISIJE

Smernice Komisije za poenostavitev okoljskih presoj, ki se izvajajo v skladu s členom 2(3) direktive o presoji vplivov na okolje (Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/52/EU)

(2016/C 273/01)

1. Uvod

Spremenjena direktiva o presoji vplivov na okolje (PVO) ⁽¹⁾ je namenjena izboljšanju varstva okolja z vključevanjem okoljskih vidikov v postopek odločanja za odobritev javnih in zasebnih projektov, ki zahtevajo oceno možnih vplivov na okolje.

Postopek presoje vplivov na okolje (PVO) povečuje tudi poslovno varnost v interesu javnih in zasebnih naložb v skladu z načeli boljše ureditve. Pravo EU lahko včasih zahteva več okoljskih presoj za posamezen projekt. Vsaka presoja je namenjena povečanju določene vrste varstva okolja. Vendar pa lahko več zakonskih zahtev in vzporedne presoje za posamezen projekt povzročijo zamude, neskladnost in upravno negotovost pri njihovi uporabi. Povečajo se lahko tudi upravni stroški in stroški izvajanja, poleg tega pa se lahko pojavijo tudi neskladja med presojami in posvetovanji glede zadevnega projekta.

To obvestilo zagotavlja smernice za racionalizacijo postopka PVO. Osredotoča se na nekatere faze postopka PVO in določa načine racionalizacije različnih okoljskih presoj v okviru skupnih in/ali usklajenih postopkov (glej poglavje 4). To obvestilo ni zavezujoče ter ne vpliva na to, ali morajo države članice izbirati med usklajenim in skupnim postopkom ali oba postopka kombinirati. Nenazadnje je treba opozoriti, da je končna razlaga prava EU v izključni pristojnosti Sodišča Evropske unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/52/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 (UL L 124, 25.4.2014, str. 1). Direktiva 2011/92/EU je kodifikacija direktive Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, spremenjene z Direktivo 1997/11/ES, Direktivo 2003/35/ES in Direktivo 2009/31/ES.

2. Skupni in usklajeni postopki, ki se izvajajo v skladu s členom 2(3) direktive o PVO, kakor je bila spremenjena

Direktiva o PVO ⁽¹⁾ določa dva postopka za racionalizacijo okoljskih presoj projektov, za katere se uporablja direktiva o presoji vplivov na okolje (PVO), in drugih presoj v skladu z veljavno zakonodajo EU. Ta postopka sta:

(i) skupni postopek in

(ii) usklajeni postopek.

Za določen projekt ali vrsto projekta se lahko uporabi eden ali oba skupaj. Usklajevanje ali združevanje postopkov okoljske presoje, ki se uporabljajo za projekt, da se preprečijo prekrivanja in presežki, ob hkratnem polnem izkoriščanju sinergij in skrajšanju časa, potrebnega za odobritev, je znano kot „racionalizacija“. Države članice lahko uvedejo usklajene in/ali skupne postopke, ki izpolnjujejo zahteve zadevnih direktiv, ob upoštevanju posebnih ureditev, ki jih zahtevajo.

V skladu s skupnim postopkom države članice poskrbijo za enotno presojo okoljskega vpliva zadevnega projekta. To ne vpliva na nobeno določbo v drugi zakonodaji EU, v kateri je morda navedeno drugače ⁽²⁾. Enotna presoja, izvedena v skladu z direktivo o PVO, nadomešča več presoj zadevnega projekta. Zagotavlja tudi skladnost projekta z veljavnim pravnim redom.

V okviru usklajenega postopka države članice imenujejo organ za usklajevanje različnih presoj vplivov projekta na okolje. To ne vpliva na nobeno določbo v drugi zakonodaji EU, v kateri je morda navedeno drugače. Z enotno kontaktno točko, pristojno za vse okoljske presoje, se lahko izboljšata jasnost in učinkovitost za nosilce projekta in uprave ter zagotovi usmeritev za celotni postopek. Imenovani upravni organ ima osrednjo vlogo pri usklajevanju in zagotavlja, da okoljske presoje potekajo brez težav.

Države članice lahko izberejo različne pristope k uporabi posameznega postopka. Nekatere so že uvedle usklajene in/ali skupne postopke iz člena 2(3) direktive o PVO ⁽³⁾. Naloga države članice je, da zagotovi prenos in izvajanje člena 2(3), vključno z uvedbo nekaterih sprememb v svoji nacionalni zakonodaji.

Zato bi bilo v primeru, če država članica izbere skupni postopek, primerno, da bi zagotovila enotno presojo okoljskega vpliva zadevnega projekta. Če država članica izbere usklajeni postopek, bi bilo primerno imenovati organ za usklajevanje posameznih presoj.

Obseg potrebnih sprememb nacionalne zakonodaje o prenosu Direktive je odvisen tudi od tega, ali so države članice vključile presoje vplivov na okolje v obstoječe postopke za izdajo soglasja za izvedbo projektov, druge postopke ali postopke, vzpostavljene za uskladitev s cilji direktive o PVO (člen 2(2) direktive o PVO).

⁽¹⁾ Člen 2(3) spremenjene direktive o PVO se glasi:

„3. V primeru projektov, za katere obveznost izvajanja presoj vplivov na okolje hkrati izhaja že iz te direktive in Direktive Sveta 92/43/EGS in/ali Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta, države članice zagotovijo, kjer je to ustrezno, usklajene in/ali skupne postopke, ki izpolnjujejo zahteve iz navedene zakonodaje Unije.

V primeru projektov, pri katerih obveznost izvajanja presoje vplivov na okolje izhaja hkrati iz te direktive in zakonodaje Unije, razen direktiv iz prvega pododstavka, lahko države članice zagotovijo usklajene in/ali skupne postopke.

V okviru usklajenega postopka iz prvega in drugega pododstavka, si države članice prizadevajo uskladiti različne posamezne presoje vplivov na okolje v zvezi s posameznim projektom, ki jih zahteva ustrezna zakonodaja Unije, in sicer tako, da za to določijo organ, brez poseganja v kakršne koli določbe, ki so v nasprotju s tem iz druge ustrezne zakonodaje Unije.

V okviru skupnega postopka iz prvega in drugega pododstavka, si države članice prizadevajo zagotoviti enotno presojo vplivov na okolje v zvezi s posameznim projektom, ki jo zahteva ustrezna zakonodaja Unije, brez poseganja v kakršne koli določbe, ki so v nasprotju s tem iz druge ustrezne zakonodaje Unije.

Komisija zagotovi smernice v zvezi z vzpostavitvijo vseh usklajenih ali skupnih postopkov za projekte, za katere hkrati velja obveznost izvajanja presoj v skladu s to direktivo in direktivami 92/43/EGS, 2000/60/ES, 2009/147/ES ali 2010/75/EU.“

⁽²⁾ Odstavek 4 člena 2(3) direktive o PVO, kakor je bila spremenjena, določa, da se skupni postopek iz Direktive uporablja „brez poseganja v kakršne koli določbe, ki so v nasprotju s tem iz druge ustrezne zakonodaje Unije“.

⁽³⁾ Na primer, z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 o spremembi Direktive 85/337/EGS (direktiva o PVO) je bila uvedena naslednja možnost: „Države članice lahko določijo enotni postopek, da bi izpolnile zahteve te direktive in zahteve Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja“ (člen 2a).

Komisiji je bilo naročeno, naj zagotovi smernice o vzpostavitvi kakršnih koli usklajenih in/ali skupnih postopkov za projekte, ki hkrati zahtevajo presojo v skladu z direktivo o PVO in direktivami 92/43/EGS („direktiva o habitatih“) ⁽¹⁾, 2000/60/ES („okvirna direktiva o vodah“), 2009/147/ES („direktiva o pticah“) ⁽²⁾ ali 2010/75/EU („direktiva o industrijskih emisijah“). Komisija meni, da so take smernice skladne tudi s cilji iz uvodne izjave 37 Direktive 2014/52/EU ⁽³⁾, ki bi jih države članice morale upoštevati pri izvajanju direktive o PVO, kakor je bila spremenjena.

Medtem ko je racionalizacija obvezna, „kjer je to ustrezno“, kar zadeva PVO in „ustrezno presojo“ v skladu z direktivo o habitatih ⁽⁴⁾ in/ali direktivo o pticah, se posamezne države članice same odločijo, ali jo bodo uporabljale za direktivo o PVO in okvirno direktivo o vodah ali direktivo o industrijskih emisijah.

3. Načrtovanje racionaliziranih postopkov

Namen racionalizacije je vzpostaviti prilagodljiv, celovit pristop k presoji, ki jo je mogoče prilagoditi posameznemu projektu, ne da bi bili pri tem ogroženi okoljski cilji ali rezultati posameznih presoj. Pristop racionalizacije pomaga nosilcu projekta pri izbiri ustreznih presoj, organov, ki bodo vključeni, in postopka posvetovanja. To pomaga preprečevati podvajanje presoj in zamude pri njihovem izvajanju.

Ne glede na to, ali se uporabi skupni ali usklajeni pristop ali kombinacija obeh, je treba že zgodaj določiti obseg okoljskih presoj, ki se bodo izvajale. To omogoča opredelitev okoljskih dejavnikov, na katere bo projekt verjetno močno vplival. Kar zadeva učinkovitost, načrtovanje racionaliziranih usklajenih in/ali skupnih postopkov ustvarja gotovost in regulativno stabilnost. Tak pristop olajšuje pripravo okoljskih poročil in informacij, ki jih zahtevajo različne direktive.

Če se uporablja skupni postopek, Komisija spodbuja države članice, da izberejo enotno, celovito okoljsko poročilo, ki vključuje informacije, pridobljene iz vseh izvedenih presoj. Za zagotovitev sistematičnega postopka presoje in skladnosti z vsemi zadevnimi direktivami se priporoča, da se že na samem začetku ocenijo vsi ustrezni vidiki projekta. V primeru usklajenega postopka imenovani organ upravlja različne presoje, ki jih je treba izvesti. Skupna presoja, po drugi strani, pomeni, da obstaja samo ena presoja vplivov na okolje.

3.1 Presoja vplivov na okolje (PVO) in ustrezna presoja (UP)

Direktiva o PVO določa, da v primeru projektov, za katere obveznost izvajanja presoj vplivov na okolje izhaja iz direktive o PVO in direktive o habitatih, zlasti člena 6(3)–(4) direktive o habitatih (ustrezna presoja (UP)), in/ali na podlagi direktive o pticah, države članice zagotovijo, da se, kjer je to ustrezno, izvajajo usklajeni in/ali skupni postopki, ki izpolnjujejo zahteve navedenih dveh direktiv.

Beseda „zagotovijo“ v prvem odstavku člena 2(3) direktive o PVO, kakor je bila spremenjena, pomeni, da obstaja obveznost izvajanja postopkov; v nasprotju s tem pa je v drugem odstavku istega člena uporabljen glagol „lahko zagotovijo“, ki pomeni, da obstaja izbira. Besede „kjer je ustrezno“ se nanašajo na vprašanje, ali sta postopka dejansko pomembna v zadevnem primeru. Z drugimi besedami, če zadevni projekt zahteva presojo na podlagi direktive PVO in direktive o habitatih, se izvede usklajeni ali skupni postopek, razen če ni pomemben za zadevni projekt. Zadevna država članica določi, ali je postopek pomemben ali ne.

⁽¹⁾ V teh smernicah je posebna pozornost namenjena „ustrezni presoji“ posledic za območja Natura 2000, tj. območij, pomembnih za Skupnost (OPS), in posebnih ohranitvenih območij (POO) v skladu z direktivo o habitatih ter posebnih območij varstva (POV) v skladu z direktivo o pticah, kot so določena v členu 6(3)–(4) direktive o habitatih. Poleg ustrezne presoje lahko postopki presoje izhajajo iz uporabe členov 12 in 16 direktive o habitatih ter členov 5 in 9 direktive o pticah.

⁽²⁾ V skladu s členom 7 direktive o habitatih se za posebna območja varstva, razvrščena v skladu z direktivo o pticah, uporabljajo tudi določbe o ustrezni presoji iz člena 6 direktive o habitatih.

⁽³⁾ „(37) Kadar obveznost opravljanja presoj v zvezi z okoljem izhaja hkrati iz te direktive in Direktive 92/43/EGS in/ali Direktive 2009/147/ES, bi države članice morale zagotoviti usklajene in/ali skupne postopke za izpolnjevanje zahtev navedenih direktiv Unije, ko je to ustrezno in ob upoštevanju njihovih posebnih organizacijskih značilnosti, da bi izboljšali učinkovitost presoje, zmanjšali administrativno kompleksnost in izboljšali gospodarsko učinkovitost. Kadar obveznost opravljanja presoj v zvezi z okoljem izhaja hkrati iz te direktive in druge zakonodaje Unije, kot so Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktiva 2001/42/ES, Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta, Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta in Direktiva 2012/18/EU, bi moralo biti možno, da države članice zagotovijo usklajene in/ali skupne postopke za izpolnjevanje zahtev zadevne zakonodaje Unije. Kadar se vzpostavijo usklajeni ali skupni postopki, bi morale države članice določiti organ, odgovoren za izvajanje s tem povezanih nalog. Glede na institucionalne strukture bi moralo biti možno, da države članice, če bi se jim to zdelo potrebno, določijo več organov.“

⁽⁴⁾ Člen 2(3) direktive o PVO, odstavek 1.

3.2 Zakonodaja o PVO in druga zakonodaja EU

Obstajajo projekti, za katere obveznost izvajanja presoj vplivov na okolje izhaja iz direktive o PVO in zakonodaje EU, razen direktive o habitatih (npr. okvirna direktiva o vodah ali direktiva o industrijskih emisijah). V takih primerih lahko države članice uporabijo usklajeni postopek, skupni postopek ali kombinacijo obeh. V teh okoliščinah racionalizacija presoj vplivov na okolje za države članice ni obvezna.

Na primer, nekateri projekti, navedeni v direktivi o PVO, bi lahko vplivali na zaščitene vrste in habitate na območjih Natura 2000 ali povzročili spremembe vodnih teles. Za projekte, ki vključujejo obrate, navedene v direktivi o PVO in direktivi o industrijskih emisijah, se uporabljajo zahteve obeh direktiv. Kjer je to mogoče, bi bilo treba postopke presoje izvajati z uporabo skupnega postopka, s čimer bi se povečala učinkovitost zbiranja podatkov, javnega posvetovanja in samega postopka presoje.

4. Racionalizacija postopkov presoje: dobre prakse

4.1 Priprava poročila o presoji vplivov na okolje

Vsebina poročila o presoji vplivov na okolje (PVO) se lahko od primera do primera razlikuje, odvisno od posebnih značilnosti projekta in okoljskih značilnosti, ki bodo verjetno izpostavljene vplivom. Podatki in informacije, ki jih nosilec projekta vključi v poročilo o PVO, bi morali biti skladni s Prilogo IV k direktivi o PVO ⁽¹⁾. Informacije in rezultati drugih presoj, ki se zahtevajo v skladu z zakonodajo EU ali nacionalno zakonodajo, bi se lahko, kadar je to ustrezno, upoštevali za preprečevanje podvajanja presoj. Zadevna zakonodaja vključuje „ustrezno presojo“ v skladu z direktivo o habitatih, direktivo o industrijskih emisijah in okvirno direktivo o vodah.

Vendar pa morajo biti glede na razlike v obsegu PVO in UP informacije, pomembne za UP, in ustrezni zaključki v zvezi z njo jasno razvidni v poročilu o presoji vplivov na okolje. Informacije, zbrane med postopkom PVO, ne morejo nadomestiti informacij iz UP, saj noben postopek ne razveljavi drugega.

Določitev obsega in stopnje podrobnosti okoljskih informacij, ki jih je treba zagotoviti v poročilu o presoji vplivov na okolje, (tj. določanje obsega) ni obvezna. Kljub temu mora pristojni organ na zahtevo nosilca projekta izdati mnenje o obsegu in stopnji podrobnosti informacij, ki jih mora nosilec projekta vključiti v poročilo o PVO. Posebna pozornost bo namenjena posebnim značilnostim projekta, vključno z lokacijo, tehnično zmogljivostjo in verjetnim vplivom na okolje ⁽²⁾.

Določanje obsega je lahko koristno v primerih, kjer bi se lahko skupni in usklajeni postopki, ki jih zahtevajo zadevne direktive, izvajali v različnih kombinacijah. Na primer, PVO in UP bi se lahko izvajali kot skupni ali usklajeni postopek. Po potrebi bi se lahko dodale presoje iz okvirne direktive o vodah in direktive o industrijskih emisijah. Presoje iz okvirne direktive o vodah in direktive o industrijskih emisijah bi se lahko izvajale skupaj s PVO in UP ali se usklajevale z njima.

Za zagotovitev kakovostnih okoljskih informacij se pri racionaliziranih presojah priporoča uvedba obveznega določanja obsega. Uvedba razumnih rokov za določanje obsega lahko pripomore k racionalizaciji presoj. Določanje obsega je lahko koristno za nosilca projekta, saj zagotavlja preglednost in pravno varnost. S fazo zgodnjega usklajevanja pred začetkom presoje vplivov, ki vključuje pristojne organe, javnost in nosilce projekta, se lahko tako že na samem začetku olajša celotni postopek in opredelijo težave.

Uporaba usklajenega postopka omogoča nosilcu projekta, da usklajuje zbiranje podatkov in upravlja postopke, ki jih zahtevajo različne okoljske presoje. V idealnem primeru bi moral to storiti priložnostni koordinator ali imenovani pristojni organ. To bi omogočilo usklajevanje priprave posameznih poročil.

Priporočljivo je, da nacionalni organi vzpostavijo nacionalno ali regionalno podatkovno zbirko z informacijami, na podlagi katerih se določi okoljski status pred izvedbo projekta. Elektronski sistem za oddajo ali spletna platforma za izmenjavo lahko na primer poenostavi ter pomaga centralizirati razpoložljive vire za zbiranje in razširjanje podatkov.

Če se presoja vplivov na okolje (PVO) in postopek ustrezne presoje (UP) obravnavata z uporabo skupnega postopka, dopoljenega z usklajenim postopkom za druge ustrezne presoje, bi bilo skupni in usklajeni postopek mogoče združiti. Odvisno od rezultata določanja obsega in narave projekta bi bila najboljša rešitev pripraviti enotno, celovito okoljsko poročilo.

⁽¹⁾ Člen 5 direktive o PVO, kakor je bila spremenjena.

⁽²⁾ Člen 5(2) direktive o presoji vplivov na okolje (PVO), kakor je bila spremenjena.

SMERNICE ZA PRIPRAVO POROČILA O PRESOJI VPLIVOV NA OKOLJE

- Nosilci projekta bi morali začeti zbirati podatke čim prej v fazi priprave projekta na podlagi nasvetov pristojnih organov.
- Določanje obsega je dobra praksa pri vsakem postopku, bodisi skupnem, usklajenem ali kombiniranem. Olajšuje določitev obsega in vsebine celovitega okoljskega poročila ter zagotavlja, da so informacije, ki jih je treba zagotoviti na podlagi različnih okoljskih presoj, usklajene.
- Če država članica izbere skupni postopek, je priporočljivo, da se okoljsko poročilo pripravi kot enoten dokument, vključno z vsemi potrebnimi informacijami in sklepnimi ugotovitvami. V njem bi morale biti obravnavane posebne značilnosti posamezne okoljske presoje, ki jo je treba izvesti v povezavi s projektom.
- Če država članica izbere usklajeni postopek, lahko nosilec projekta pripravi več okoljskih poročil. Ta se lahko pozneje združijo v enoten dokument. Druga možnost je uskladitev njihove vsebine.

4.2 Posvetovanje in sodelovanje javnosti

Sodelovanje javnosti je ključni korak v postopku PVO in v skladu z mednarodnimi zavezami EU, ki izhajajo iz Aarhuške konvencije ⁽¹⁾. Direktiva o PVO določa zavezujoče zahteve za sodelovanje javnosti ⁽²⁾. Časovni okviri za posvetovanje z zadevno javnostjo o poročilu o PVO ne smejo biti krajši od 30 dni ⁽³⁾. Zagotavljanje sodelovanja javnosti v zvezi z okoljskimi presojami omogoča učinkovito usmerjanje oz. kategorizacijo posvetovanj, odvisno od posebnosti zadevne presoje. Dobra praksa je, da se javnost obvešča in vključi že na samem začetku postopka okoljske presoje, tj. v fazi določanja obsega. To se nanaša tudi na postopke presoje na podlagi direktive o habitatih.

V primeru skupnega postopka mora biti enotno okoljsko poročilo javno dostopno v razumnem roku. Javnosti mora biti omogočeno, da učinkovito sodeluje pri sprejemanju okoljskih odločitev ⁽⁴⁾.

V primeru usklajenega okoljskega postopka lahko imenovani organ, pristojen za usklajevanje, zagotovi, da ima javnost dostop do informacij ter da lahko sodeluje, kot je opisano v členu 6(3) in (4) direktive o PVO ter v drugih zakonodajnih aktih EU, ki predpisujejo javno posvetovanje in sodelovanje javnosti, in tudi do informacij, pripravljenih v skladu z direktivo o PVO.

SMERNICE O POSVETOVANJU IN SODELOVANJU JAVNOSTI

- Zagotavljanje načrtovanja sodelovanja javnosti in posvetovanja bi moralo obstajati v različnih fazah racionaliziranih okoljskih postopkov. Priporočljivo je, da se javnost vključi že zgodaj, v fazi določanja obsega.
- Če presoje, ki jih je treba izvesti, zahtevajo več javnih posvetovanj, bi se morala ta izvesti bodisi v okviru enotnega celovitega postopka posvetovanja ali z usklajenimi postopki.
- Določitev razumnih maksimalnih rokov za obveščanje javnosti in izvedbo javnih posvetovanj olajšuje postopek ter povečuje njegovo učinkovitost za pristojne organe in tudi za nosilce projekta.

4.3 Odločanje

Za razliko od direktive o PVO člen 6(3) direktive o habitatih določa, da so rezultati „ustrezne presoje“ zavezujoči za soglasje za izvedbo projekta. To pomeni, da pristojni organi ne morejo odobriti projekta, razen če je z „ustrezno presojo“ (UP) ugotovljeno, da ne bo negativno vplival na celovitost zadevnega območja Natura 2000.

Če projekt zahteva istočasno uporabo PVO in UP, se uporabi skupni ali usklajeni postopek. Izkušnje kažejo, da skupni postopek, ki vključuje PVO in UP, zagotavlja boljšo kakovost presoje in je priporočeni način izvajanja obeh presoj. Zato

⁽¹⁾ Zahteva se v skladu s Konvencijo UNECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija), katere podpisnice so EU in njene države članice.

⁽²⁾ Določbe o sodelovanju javnosti vključujeta tudi okvirna direktiva o vodah in direktiva o industrijskih emisijah. Države članice morajo v ustreznih primerih zagotoviti skladnost s temi določbami.

⁽³⁾ Člen 6(7) direktive o PVO, kakor je bila spremenjena.

⁽⁴⁾ Člen 6 direktive o PVO, kakor je bila spremenjena.

bi bilo priporočljivo, da bi bile odločbi za dodelitev ali zavrnitev soglasja za izvedbo projekta, ki se presoja na podlagi direktive o PVO in člena 6(3) direktive o habitatih, priložene informacije o UP, odločba pa mora biti skladna z rezultati UP (ali z zahtevami iz člena 6(4) direktive o habitatih, ki se uporablja v posebnih okoliščinah ⁽¹⁾).

Če odločba o PVO predpisuje ukrepe za izogibanje, preprečevanje ali zmanjševanje in, če je mogoče, odpravo znatnih škodljivih vplivov ter postopke za spremljanje takih prizadevanj, se v okviru racionaliziranih okoljskih presoj priporoča, da se vključijo informacije o drugih možnih rešitvah, blažilnih ukrepih in, če je ustrezno, izravnalnih ukrepih, opredeljenih ob upoštevanju območij Natura 2000.

SMERNICE O ODLOČANJU

- Skupni postopek PVO in UP zagotavlja boljšo kakovost, saj je vključen tudi v javno posvetovanje. Zato se priporoča, da je odločitev o odobritvi ali zavrnitvi soglasja za izvedbo projekta dopolnjena z informacijami o „ustrezni presoji“ in skladna z rezultati presoje.
- Odločba, sprejeta po racionaliziranih okoljskih presojah, bi lahko vključevala tudi informacije o drugih možnih rešitvah, blažilnih ukrepih in, če je ustrezno, izravnalnih ukrepih, opredeljenih ob upoštevanju območij Natura 2000, v okviru UP ali celovitega okoljskega poročila o PVO.

⁽¹⁾ V skladu s členom 6(4) direktive o habitatih se lahko dovoljenje izda tudi, če je z „ustrezno presojo“ ugotovljeno, da ni mogoče izključiti škodljivih vplivov, pod pogojem, da se uporabljajo posebni strogi pogoji (ni drugih ustreznih rešitev, obstajajo nujni razlogi prevladujočega javnega interesa, sprejeti so bili izravnalni ukrepi za škodo, ki bodo zagotovili nadaljnjo usklajenost omrežja Natura 2000). Komisija mora biti v takem primeru obveščena in mora, v posebnih okoliščinah, izdati mnenje.